

Βιβλιοπαρουσίαση

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΕΣ

τα κόκκινα & τα μαύρα αστέρια μας

των **Ολιβιέ Μπεζανσενό** & **Μικαέλ Λεβύ**

ΤΡΙΤΗ 20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

19.00

ΕΔΟΘ, Προξένου Κορομηλά 51, 4ος όροφος

ομιλητές

Λία Γιούκα, εκδόσεις των ξένων

Γιώργος Στεφανίδης, ομάδα “Πλατύπους”

& ο συγγραφέας

Μικαέλ Λεβύ

Μετάφραση από τα γαλλικά:

Γιάννης Ανδρουλιδάκης - Δημήτρης Κουσουρής

Η ιστορία του εργατικού κινήματος αφηγείται με λεπτομέρειες τις διαφωνίες, τις διαμάχες και τις αντιπαραθέσεις ανάμεσα στους μαρξιστές και τους αναρχικούς. Οι οπαδοί των δύο ρευμάτων δεν παραλείπουν να καταπιάνονται με θεωρητικά ή ιστοριογραφικά κείμενα με τα οποία καταγγέλλουν τις αθλιότητες του αντιπάλου. Ορισμένοι από αυτούς κατέληξαν να είναι ειδικοί σε αυτήν τη διαδικασία ηθικής «εκτέλεσης» του άλλου. Στον αντίποδα βρίσκεται το βιβλίο των Ολιβιέ Μπεζανσενό και του Μικαέλ Λεβύ:

“Το αντικείμενο του βιβλίου μας είναι ακριβώς το αντίθετο. Τοποθετείται κάτω από το έμβλημα της Α΄ Διεθνούς -της οποίας τα εκατοστά πενηκοστά γενέθλια γιορτάστηκαν το 2014 (28 Σεπτεμβρίου 1864)-, μιας πλουραλιστικής επαναστατικής ένωσης, στο πλαίσιο της οποίας συνέβησαν, τουλάχιστον κατά τα πρώτα χρόνια της, αξιοσημείωτες συγκλίσεις ανάμεσα στα δύο αυτά ρεύματα της ριζοσπαστικής αριστεράς. Υπάρχει λοιπόν μια άλλη πλευρά της ιστορίας, όχι λιγότερο σημαντική, αλλά συχνά ξεχασμένη και συχνά αποκλεισμένη από τη συζήτηση. Είναι αυτή των συμμαχιών και της έμπρακτης αλληλεγγύης μεταξύ αναρχικών και μαρξιστών. Αυτή η ιστορία, αν και όχι πολύ γνωστή, είναι μεγάλη. Διαρκεί περισσότερο από έναν αιώνα και συνεχίζει.

Βέβαια, δεν υποτιμούμε και τις αντιπαραθέσεις, ειδικά τη ματωμένη αναμέτρηση στην Κρονστάνδη το 1921, στην οποία αφιερώνουμε ένα ολόκληρο κεφάλαιο. Αλλά και η αδερφική συνύπαρξη σε κοινούς αγώνες υπήρξε επίσης ένα σύνθημα φαινόμενο μετά την Κομμούνα του Παρισιού. Το επιβεβαιώνουν μεγάλες μορφές, όπως η Λουίζ Μισέλ ή ο υποδιοικητής Μάρκος, μορφές οι οποίες κέρδισαν την προσοχή και τη συμπάθεια τόσο των μαρξιστών όσο και των ελευθεριακών, αλλά και στοχαστές που ενσάρκωσαν την ευαισθησία του ελευθεριακού μαρξισμού, όπως ο Βάλτερ Μπένγιαμιν, ο Αντρέ Μπρετόν ή ο Ντανιέλ Γκερέν. Μια σειρά ζητημάτων αποτελούν πρόσκομμα ανάμεσα στον σοσιαλισμό και τον αναρχισμό και δίχάζαν πάντα μαρξιστές και ελευθεριακούς. Το θέμα πλέον δεν είναι τόσο να επιλύσουμε τα ζητήματα που προκύπτουν από αυτήν τη συζήτηση, όσο να εκμεταλλευτούμε όλη αυτήν τη σκέψη για να βρούμε τα πεδία μιας ενδεχόμενης συνεννόησης. Τα ερωτήματα που τίθενται εδώ δεν έχουν πρόθεση να είναι εξαντλητικά. Επιλέξαμε να συζητήσουμε για την «κατάληψη της εξουσίας», τον οικο-σοσιαλισμό, τον σχεδιασμό, τον φεντεραλισμό, την άμεση δημοκρατία, τη σχέση συνδικάτου/κόμματος.”

Σ’ αυτό το μάχιμο και επίκαιρο βιβλίο οι δύο συγγραφείς εκφράζουν την δική τους αγωνία για σύγκλιση των δύο ιστορικών ρευμάτων του επαναστατικού εργατικού κινήματος σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση: “Η προσδοκία μας είναι το μέλλον να είναι κόκκινο και μαύρο: ο αντικαπιταλισμός, ο σοσιαλισμός ή ο

κομμουνισμός του 21ου αιώνα, πρέπει να στηριχθεί σε αυτές τις δύο πηγές ριζοσπαστισμού. Εμείς θέλουμε να σπείρουμε τον σπόρο του ελευθεριακού μαρξισμού, με την ελπίδα να βρει γόνιμο έδαφος για να αναπτυχθεί και να δώσει φύλλα και καρπούς.”

Λίγα λόγια για τους συγγραφείς

Ο Olivier Besancenot γεννήθηκε το 1974 στο Παρίσι. Σπούδασε ιστορία στο Πανεπιστήμιο της Ναντέρ και σήμερα εργάζεται ως ταχυδρόμος. Έχει διατελέσει στέλεχος της Επαναστατικής Κομμουνιστικής Λίγκας [LCR] και υποψήφιος της στις γαλλικές προεδρικές εκλογές του 2002 και του 2007, ενώ το 2008 συμμετείχε στην ίδρυση του Νέου Αντικαπιταλιστικού Κόμματος [NPA].

Ο Michael Löwy γεννήθηκε το 1938 στο Σάο Πάολο. Σπούδασε κοινωνικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο του Σάο Πάολο, απέκτησε το διδακτορικό του δίπλωμα στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης κάτω από την καθοδήγηση του Lucien Goldmann, ενώ εργάστηκε ως λέκτορας πολιτικής φιλοσοφίας στα Πανεπιστήμια του Τελ Αβίβ και του Μάντσεστερ. Εγκαταστάθηκε μόνιμα στο Παρίσι το 1969, όπου δούλεψε με τον Νίκο Πουλαντζά στο Πανεπιστήμιο του Βενσάν. Σήμερα είναι επίτιμος διευθυντής στο Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών [CNRS], ενώ διδάσκει στην École des Hautes Etudes en Sciences Sociales [EHESS]. Είναι από τα ιδρυτικά στελέχη του Παγκόσμιου Κοινωνικού Φόρουμ, του Οικοσοσιαλιστικού Διεθνούς Δικτύου και του Νέου Αντικαπιταλιστικού Κόμματος [NPA].

Επιμέλεια: Άννα Μανούκα

Διορθώσεις: Λευτέρης Καραμήτρου

Σχεδίαση εξωφύλλου: Μαριάνθη Βεζερτζή

Σελιδοποίηση: Σωκράτης Παπάζογλου